

Kruczkowskiego Leona

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Solec

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Leon Kruczkowski (1900-1962) - pisarz, publicysta, poseł, z wykształcenia chemik. W rodzinnym Krakowie ukończył Wyższą Szkołę Przemysłową, po czym wyjechał do pracy w Zagłębiu Dąbrowskim. Zadebiutował w 1928 roku tomikiem wierszy "Młoty nad światem", chociaż pierwsze próby literackie podejmował już dziesięć lat wcześniej. Już wówczas przedstawiał swoje lewicowe poglądy, demaskując w licznych felietonach na łamach "Gazety Literackiej" czy radykalnego "Biuletynu Literackiego" wszelkie przejawy nacjonalizmu oraz ostrzegając przed następstwami faszyzmu. W 1932 roku opublikował swoją najsłynniejszą powieść zatytułowaną "Kordian i cham", stając się jednym z wybitniejszych twórców młodego pokolenia. Do momentu wybuchu wojny obok ożywionej działalności ideowej (nawiązał kontakt z PPS, skłaniając się ku ruchowi komunistycznemu) wydał dramat "Przygoda z Vaterlandem", dwie powieści ("Pawie pióra" oraz "Sidła") a także liczne broszury polityczne (m.in. "Dlaczego jestem socjalistą" czy "Człowiek i powszedniość"). Po kampanii wrześniowej dostał się do niewoli niemieckiej, przebywając w oflagu do 1945 roku. Po wyzwoleniu został członkiem PPR, z ramienia której to partii był przez trzy lata wiceministrem kultury i sztuki (od 1947 roku zasiadał w ławach poselskich), odgrywając znaczącą rolę w kształtowaniu socjalistycznego wizerunku polskiej kultury a w latach 1949-56 pełnił funkcję prezesa Związku Literatów Polskich. Był aktywnym działaczem światowego ruchu obrońców pokoju, laureatem Państwowych nagród Literackich a także Międzynarodowej Nagrody Leninowskiej za utrwalanie pokoju między narodami. Jego najsłynniejszymi dziełami powstałymi w tym okresie były takie dramaty, jak "Niemcy", "Pierwszy dzień wolności" i "Śmierć gubernatora". Przez kilka lat był kierownikiem literackim Teatru Polskiego, napisał również dialogi do zekranizowanych przez A. Forda "Krzyżaków". Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Wojskowy na Powązkach, kwatera 26 A, rząd TUJE (Aleja Zasłużonych), miejsce 10/11.

Ciekawostki

Stan obecny:

~ Nr 1: Cyrk. Oddany w 1971 po paru latach cyrk, budowany wg proj. Bronisława i Włodzimierza Stankov z Bułgarii. Miał 2500 miejsc, podnoszoną arenę zmienianą w sztuczne lodowisko, basen dla tresowanych fok i mnóstwo elektroniki, spore zaplecze. Jednak szybko okazało się, że budynek to bubel i jest niebezpieczny, długi czas niszczał, aż go wreszcie rozebrano.

Nr 1b: Dworzec Warszawa Powiśle. Powstał w 1963 wg proj. Arseniusza Romanowicza i Piotra Szymaniaka z roku 1955, którzy wzorowali konstrukcję na twórczości Felixa Candeli. Wyremontowany w 2006 (przystanki) i 2008 (budynek) na potrzeby knajpy. W 2012 władze miejskie chciały zamknąć lokal z powodu skarg okolicznych mieszkańców.

Nr 2: Powiśle Park. Budowę apartamentowca zaczęto w 2012 wg proj. pracowni Kuryłowicz & Associates na miejscu zabudowań należących do gazowni warszawskiej.

Nr 3: Mazowiecki Zarząd Dróg Wojewódzkich.

Nr 3a: Budynek.

Nr 6: Apartamenty Patria. Powstały w 2006-10 wg proj. Pracownia Mąka.Sojka.Architekci s.j.

Nr 6a: Apartamenty Patria. Powstały w 2006-10 wg proj. Pracownia Mąka.Sojka.Architekci s.j.

Nr 6b: Apartamenty Patria. Powstały w 2006-10 wg proj. Pracownia Mąka.Sojka.Architekci s.j.

Nr 6c: Apartamenty Patria. Powstały w 2006-10 wg proj. Pracownia Mąka.Sojka.Architekci s.j.

Nr 8: Apartamentowiec.

Nr 12: Kamienica.

Nr 12a: Blok Osiedla Solec. Powstał w latach 60 wg proj. Zygmunta Stępińskiego. Z uwagi na większą ilość miejsca przy tej ulicy, powstały tu największe budynki: 6 dziesięciopiętrowców.

Nr 12b: Szkoła Podstawowa nr 34 im. Stanisława Dubois. Jej początki sięgają roku 1908 i budynku przy ul. Drewnianej 8. Do czasu okupacji hitlerowskiej istniały tam dwie szkoły - żeńska (nr 41) i męska (nr 34). Po wojnie obie szkoły działały nadal, jednak w związku z remontem dotychczasowej siedziby ta została przeniesiona w 1969 roku do obecnego budynku, powstałego wg proj. Zygmunta Stępińskiego.

Nr 14: Blok Osiedla Solec. Powstał w latach 60 wg proj. Zygmunta Stępińskiego. Z uwagi na większą ilość miejsca przy tej ulicy, powstały tu największe budynki: 6 dziesięciopiętrowców.

Nr 16: Blok Osiedla Solec. Powstał w latach 60 wg proj. Zygmunta Stępińskiego. Z uwagi na większą ilość miejsca przy tej ulicy, powstały tu największe budynki: 6 dziesięciopiętrowców.

Nr 21: Przedszkole Nr 41 Wiślana Kropelka. Wiślana Kropelka powstała w 1961. Do 2007. mieściła się w budynku przy ul. Wiślanej 2. We wrześniu 2007, w wyniku zmian reorganizacyjnych placówkę przeniesiono do nowej siedziby, na parter SP nr 34 przy ul. Kruczkowskiego 12b. Do przedszkola dołączyły wówczas dwie inne zlikwidowane placówki - z ul. Tamka i z ul. Karowej. Od 2009 przedszkole nosi obecną nazwę. Patronat nad placówką obejmują fundacja „Ja Wisła i Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji.

Data nadania nazwy: 1962.12.21